



דף קריאה לשבת!

סוד כוחו של משה

שָׂרִי מְמַשֶּׁלֶת מוֹאָב הַתְּכַנְסוּ לִישִׁיבָה דְחוּפָה. בָּלֶק, מֶלֶךְ מוֹאָב, פָּתַח אֶת הַיְשִׁיבָה בְּהַבְעַת פְּנִים חֲמוּרָה: "רְאוּ, מֹשֶׁה מְנַצֵּחַ אִמָּה אַחֲרֵי אִמָּה. הוּא נֹצֵחַ אֶת הַמִּצְרִים. עֲכָשׁוּ הוּא הַבֵּיס אֶת סִיחוֹן וְעוֹג שְׁנֵי מְלָכֵי הָאֱמוּרִי. מַה נַעֲשֶׂה אִם יָבוֹא לְהִלָּחֵם בָּנוּ?"



"יש לי רעיון", אמר אחד השָׂרִים. "מֹשֶׁה גָּדַל בְּאֶרֶץ מִדְיָן. נִבְרַר אֶצֶל זְקֵנֵי מִדְיָן מַה סוּד כּוֹחוֹ".

"רעיון מצוין!", קרא בָּלֶק. "אֲנִי שׁוֹלַח מִיַּד שְׁלִיחִים לְזִקְנֵי מִדְיָן".
השְׁלִיחִים חָזְרוּ נִרְגָּזִים. ראש המְשַׁלַּח פָּתַח וְאָמַר: "זְקֵנֵי מִדְיָן אֹמְרִים שֶׁכּוֹחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה - בְּפִיו. הוּא מוֹצִיא מִפִּיו מְלִים מְסִימּוֹת וְכֵן הוּא מְנַצֵּחַ אֶת אוֹיְבָיו".

"מה עושים?", אמר בָּלֶק. אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְמַצּוֹא מִיִּשְׁהוּ שֶׁגַּם לוֹ כַח מִיַּחַד בְּפִיו".

שָׁקַט הַשְּׂתָרֵר בְּאוֹלָם. הַשָּׂרִים יָשְׁבוּ וְחָשְׁבוּ וּפְתָאוּם קָם אֶחָד מֵהֶם וְקָרָא: "מִצָּאתִי! בְּעִיר פְּתוֹר, לֵיד נְהַר פְּרַת, חֵי מְכַשֶּׁף גָּדוֹל, בְּלַעַם שְׁמוֹ". אִם הוּא מְקַלֵּל מִשְׁהוּ - הַקְּלָלָה שָׁלוּ מִתְקַיְּמַת".

מִיד שְׁלַח בָּלַק מְשַׁלַּחַת שֶׁל שָׂרִים נִכְבְּדִים לְהַזְמִין אֶת בִּלְעָם
לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל. בִּלְעָם קִבֵּל אוֹתָם בְּכַבּוּד וְאָמַר לָהֶם: הַשֵּׁם
מִדְבַּר אֶתִּי בְּלִילָה, בְּחִלּוּם. הַשָּׂאֲרוּ כָּאֵן, וּבִבְקָר אוֹמֵר לָכֶם מַה
אָמַר לִי”.

בִּלְעָם שָׁכַב לִישׁוֹן. בְּלִילָה הוֹפִיעַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחִלּוּמוֹ וְשָׁאַל
אוֹתוֹ: ”מִי הָאֲנָשִׁים שֶׁבָּאוּ אֵלַיךָ?”.

חָשַׁב בִּלְעָם בְּלִבּוֹ: ”אוֹמְרִים שְׂאֵלוֹקִים יוֹדְעַ הַכֹּל, וְהֵינָה מִתְבַּרֵּר
שָׂאִין הוּא יוֹדֵעַ מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה. אִם כֵּן, אוּלַי אוּכַל לְרַמּוֹת
אוֹתוֹ וּלְקַלֵּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”.

אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ”אַל תִּלְדָּךְ אֶתֶּם!”.

אָמַר בִּלְעָם: ”אִזּוֹ אוּלַי אֶקְלַל אוֹתָם מִכָּאֵן?”.

עָנָה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ”אַל תִּקְלַל אוֹתָם!”.

אָמַר בִּלְעָם: ”אִם כֵּן, אוּלַי אֶבְרַךְ אוֹתָם?”.

אָמַר לוֹ הַקְּב”ה: הֵם לֹא צָרִיכִים אֶת הַבְּרָכוֹת שֶׁלָּךְ. כִּבֵּר בְּרַכְתֵּי
אוֹתָם”. בִּבְקָר הוֹדִיעַ בִּלְעָם לְשְׁלִיחֵי בָּלַק שֶׁהַקְּב”ה לֹא מְרַשֶּׁה לוֹ
לְבוֹא אֶתֶּם, וְהֵם חֲזְרוּ אֶל בָּלַק וְאָמְרוּ לוֹ: ”בִּלְעָם אֵינּוּ רוֹצֵה
לְבוֹא”.

שְׁלַח אֵלָיו בָּלַק שְׁלִיחִים מְכַבְּדִים יוֹתֵר וּבִקְשׁ: ”נַעֲשֶׂה לָּךְ אֶת
הַכְּבוֹד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר! נְשַׁלֵּם לָּךְ כָּל מַה שֶׁתִּרְצֶה! רַק בּוֹא וְקַלֵּל
אֶת הָעָם הַזֶּה!”

בְּלִילָה אָמַר הַשֵּׁם לְבִלְעָם: ”אֲנִי רוֹאֶה שֶׁאַתָּה מְאוֹד רוֹצֵה לְלַכֵּת.
אִם כֵּן, לָּךְ אֶתֶּם, אֲבָל אֶתָּה תַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק מַה שֶׁאֲנִי אֹמֵר לָּךְ!”.

פִּיצוּד קְרֵאתִי?